

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Ioannis Berchmanni Flandro-Belgæ Religiosi Societatis Iesv

Cepari, Virgilio

Antverpiæ, 1630

Illvstrissimis Brabantiae Ordinibvs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46083](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46083)

ILLVSTRISSIMIS
BRABANTIAE
ORDINIBVS.

BISNAGARENSI apud
Indos Regulo annum
ex odoribus floribusque
vectigal pendi solitum
accepimus, non contemnendo
quinque millium aureorum pre-
tio aestimatum. Religiosæ iuuen-
tutis nostræ Florem illum, qui
hoc in Libro, veluti quodam viri-
dario, natiuis virtutum suarum
coloribus amoenissimè vernat, &
Angelicæ vitæ gratissimum odo-
rem longè lateque diffundit, Vo-
bis, ILLVSTRISSIMI ORDINES,
* 2 quo-

quodam quasi officij tributo of-
ferendum putauimus. Et quidem
in Brabantiâ vestrâ Diesthemij
natus educatusque, ad Vos potis-
simùm pertinebat. De pretio nihil
attinet dicere: auro aureisque om-
nibus Virtus præstantior, infra se
despiciet etiam omnes Indiæ gem-
mas. Pretiosissimum hoc tribu-
tum est, quia flos est camporum
Elysiorum. Quamquam, quid flo-
rem dicimus? Ah! imaginem tan-
tùm repræsentare licet illius, de
quo illud Principis Poëtæ non
sine gemitu occinatur:

*Ostendent terris hunc tantùm fa-
ta, neque ultra*

Esse sinent. —

O delictum! ô dolor! ficcine ver-
num illud floridumque decus
fan-

sanctitatis ostensum nobis tantum esse, non datum? vix conspectum, & ilicò sublatum ex oculis? Ita nempe exostulare Societas nostra poterat, & piè queri, *Joannem* illum, Beniaminum suum, immaturâ morte ereptum, nisi maturam eius vitam novisset, quam summa gratiarum virtutumque perfectio absoluerat. Et audiebat ex Romano Philosopho Marciam solante, quod casum hunc doloremque tantisper recrearet. *Filium tibi* (inquit ille) *Dij immortales non diu daturi, statim talem dederunt, qualis diu effici potest.* Mittamus mortales deos, atque ita statuamus: Deus immortalis, filium hunc non diu daturus, statim talem dedit,

dit, qualis diu effici potest. Per-
git Philosophus : *Quidquid ad
summum peruénit, ad exitum pro-
perat. Eripit se aufertq̄, ex oculis
perfecta virtus ; nec ultimum tem-
pus expectant, quæ in primo matu-
ruerunt.* Talis flos ille noster: ra-
pere illum cælum maluit, quàm
expectare. Et rapuit in vere qui-
dem annorum, sed in autumnò
virtutum. Maturus erat: & quia
flos erat, suum Paradisus florem
repetijt, vmbra eius odorem-
que terris reliquit, vel ad memo-
riam nominis, vel ad illecebram
virtutis. Atque vt latiùs odor ma-
naret, quod de eo iam antè Ita-
licè conscriptum erat, P. Her-
mannus Hugo Latinè reddidit:
sed postumus is eius partus fuit,
præ-

præmaturè nuper in castris Re-
gijs extincti. Quare velut orbum
parente pupillum ad Vos, P A-
TRIAE PATRES, eum deferimus,
atque in sinu vestro deponimus,
liberali fidoque Religiosorum
asylo. Experta id nostra Socie-
tas in Brabantiâ vestrâ, ac cum
primis in hac vrbe nobilissimâ,
cùm extinguere nomina ne-
queat, quibus obstricta Vobis
est; mauult sic gratiam debere,
quàm reddere. Ecquid enim?
Reddere parem non potest. Si
quam tamen mutuari aliunde
ad solutionem potest, ab Superis
sibi statuit mendicandam. Inde
igitur ab *Joanne*, æterni veris non
ignobili flore, inde ab Cælitibus
ceteris obnixè petimus, vt in

* 4

Vos,

Vos, patriamque hanc nostram,
Ver Arabum Ciliciumque fluat,
floresq; Sabæi:

imò vt fauoris Diuini Fauonij
eam fecundam reddant floridam-
que, ad dignos æternitate fructus
proferendos. Bruxellæ, v. i. Kal.
Mart. M. D. C. XXX.

ILLVSTR^{MIS} DD. VESTRIS

obstrictissimum

Collegium Soc. IESV.

P. M V-